

Poézia Ulice

Bacil

Ulice mestá pamätajú príbehy a píšu básne,
príbehy smutné aj veselé, škaredé aj krásne,
ulica žije si svoj život, umenie decká patrí mne,
dávať jej zážitky na papier, poézia ulice.

BACIL:

Sú plné spomienok a nezmyje ich ani dážď,
poznajú osudy ľudí vedia čo je hnev a zvlášť,
žiarlivosť nevraživosť lakomosť falošnosť,
nenávisť a závisť zákernosť i závislosť obzvlášť,
chladné múry panelových domov,
sú nemými svedkami všetkých možných trestných činov,
rodičmi zneužívajúcich svojich dcér a synov,
bezdetných matiek, opustených starcov aj neverných manželov,
stovky rodín žijúcich ledva od výplaty do výplaty,
tisíce jednotlivcov ktorý by nestačili ich štyri platy,
o tých chudákoch ktorí už dávno nehľadajú život zlatý,
o tých topiacich sa v prachoch že málo nazvať ich bohatým,
tolko dílerov že naraz nafetovali by celý štát,
tolko alkoholikov ktorí s tým už nedokážu prestať snáď,
plno k*riev čo hrajú formu no za lóve dajú sa aj ošť*ť,
vrátať koleno už neni v móde tak čo tak to osr*ť.

Ulice mestá pamätajú príbehy a píšu básne,
príbehy smutné aj veselé, škaredé aj krásne,
ulica žije si svoj život, umenie decká patrí mne,
dávať jej zážitky na papier, poézia ulice.

ŠEGI100:

Ulica, panel, autá, domy,
na domoch špina, okná, vchody,
vo vchodoch život, smrť ľudí,
ľudí, z ktorých ich život robí ľudí,
cestou ne cestou vybrali sa mnohí,
z toho množstva kopa medzi sebou závodí,
sú chorí, vyvolávajú nesporné spory,
spory, z ktorých neskôr sú story,
zbytok jak dobytok moc sa im nevodí,
idú cestou štátu nasledujú jak voly,
politické reči sú im viac než kilo soli,
no nevedomky ostávajú suchý jako boli,
ostatok nežije, prežíva sa nory,
zmorený z chudoby že vraj zo zlej doby,
či z hlúposti ostávajú pod mostami holí,
či z neschopnosti, idú na dno oni.

Ulice mestá pamätajú príbehy a píšu básne,
príbehy smutné aj veselé, škaredé aj krásne,
ulica žije si svoj život, umenie decká patrí mne,
dávať jej zážitky na papier, poézia ulice.

SLIPO:

Poézia ulice sú zážitky skutočné,
texty o živote v oblekoch zbytočné,
čo vonku zažiješ je pravda to pochopte,
tak mi tu zo seba kárenko nerobte,
stojím ja vždy pevne nohami na zemi,

dával som za mlada v lúkach na podzemí,
život ma naučil tak veľa som poctený,
aj musel som prekonať dosť veľké problémy,
jak všetko zažijem j*bnem vždy na papier,
preto mi vychádza vždy len tá pravda z pier,
jak je to vo svete nebude nikdy mier,
príliš veľa politikov hrá príliš mnoho hier,
poézia odkedy som preskočil prvý múr,
odkedy som z*jebal p*čke že mi ho kúr,
odkedy zažitú veci dobré aj zlé,
odkedy zmýšľame s blízkymi budovu,
nech za sebou stojíme silnejší jak pôvodne,
ak umelo vytváraš bratstvo si o hovne,
za svojim názorom stojím si dôstojne,
to čo ja píšem si obhájam dôkladne.